

РЕШЕНИЕ

№ 6232

гр. София, 23.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 11.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилиана Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **32** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. във връзка с чл.226 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.38, ал.8 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба на Е. Н. Г. срещу Решение № ППН-01-208/2022 от 30.08.2023г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/, с което жалба с рег.№ ППН-01-208/21.03.2022г. е обявена за основателна за нарушение на чл.6, § 1 и чл.5, § 1, б.“а“ от Регламент 2016/679 и на основание чл.58, § 2, б.“г“ от регламента е издадено разпореждане на администратора Е. Н. Г. да преустанови заснемането чрез демонтиране на поставената от него камера в едномесечен срок от влизане в сила на решението, за което да уведоми комисията.

Жалбоподателят моли за отмяната на оспорения акт като незаконосъобразен. Не оспорва, че камерата за видеонаблюдение е поставена в общите части на съсобствената между него и С. Г. сграда, без нейното съгласие. Позовава се на чл.6, § 1, б.“е“ от регламента, че камера за видеонаблюдение може да бъде поставена без нейното съгласие при наличие на легитимен интерес, преимуществен пред този на субекта на данни. Този интерес в случая бил налице, поради влошените отношения между двамата и семействата им, вследствие което имало посегателство върху имуществото му. Прилага жалби, подадени в 06 РУ на СДВР. Освен това синът на С. Г. също бил поставил две камери в общите части на първия етаж, насочени към входа на жилището на оспорващия.

В съдебно заседание изложеното в жалбата се поддържа чрез адв.К., която

претендира присъждане на разноски по представен списък. Допълнителни съображения излага в писмена защита.

Ответникът по оспорването не се представлява в съдебно заседание.

Заинтересованата страна С. Н. Г. чрез адв.Г. моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна по съображенията, изложени в отговора по нея.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима – насочена е срещу подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност индивидуален административен акт, подадена е от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно с оглед създаденото задължение, в преклузивния 14-дневен срок, с оглед данните за връчване на акта и датата на подаване на жалбата.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Оспореното в настоящото производство решение е издадено от компетентен административен орган – КЗЛД в съответствие с предоставените й правомощия по чл.38, ал.1 и ал.3 ЗЗЛД /в приложимата редакция – изм. ДВ, бр.93 от 26 ноември 2019г./ и чл.40, ал.2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация /Правилника/.

Спазено е изискването за форма на административния акт като същият съдържа изискуемите по чл.59, ал.2 АПК реквизити. Не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и съответно да мотивират отмяната на акта само на това основание. Правилно е приложен материалният закон.

От фактическа страна по делото се установява, че заинтересованата страна С. Г. е подала в КЗЛД на 21.03.2022г. жалба срещу Е. Г., в която посочила, че последният неправомерно обработва личните й данни в хипотезата на осъществявано от него видеонаблюдение в двуетажен имот, находящ се в [населено място], [улица]. Камерата била монтирана на входната площадка и всеки, който минел попадал в нейния обхват.

Е. Г. и съпругата му, в становище по жалбата заявили, че камерата е поставена с цел защита на лично имущество и лична неприкосновеност като е поставена и предупредителна табела. Посочено било, че се намират във влошени взаимоотношения с подателката на жалбата и семейството й.

На 27.10.2022г. от служители на КЗЛД е извършена проверка на място в присъствието на жалбоподателя и съпругата му. Установено е, че на посочения адрес се намира двуетажна жилищна сграда с прилежащо дворно място, в която живеят със семействата си жалбоподателката по преписката и ответната страна по жалбата. Къщата е с общ вход и стълбище като Е. Г. и семейството му живеят на първия етаж, а С. Г. и семейството й – на втория етаж. По отношение на системата за видеонаблюдение е посочено, че се състои от 1 бр. стационарна IP куполна

видеокамера марка Hik vision модел DS-2CD2121G0-I (2MPX IP куполна камера с фиксиран обектив 2.8мм и ъгъл на виждане 114°. Възможност за виждане в нощен режим до 30 метра и запазване на записите на SD карта до 128 GB) и софтуерно приложение - iVMS-4500, инсталирано на мобилните телефони на Г. и неговата съпруга. Към момента на проверката видеокамерата е свързана към електрическата мрежа и функционира. Установено е, че видеокамерата е закупена и монтирана от служител на „Сектрон“ ООД, като дружеството няма достъп до системата. Достъп (отдалечен) до изградената система за видеонаблюдение, в т.ч. поддръжка и настройки, изходящия образ от видеокамерата в реално време и записите, имат единствено Е. и К. Г.. Системата за видеонаблюдение осъществява постоянен запис на видеокадри на карта памет, поставена във видеокамерата, като същите се запазват 1 ден, след което се припокриват с нови записи. Най-старият открит запис е от 26.10.2022 г. Видеокамерата е монтирана в десния ъгъл над входната врата на Г. (ет.1). В обхвата ѝ попадат стълбищната площадка (общо ползване с жалбоподателката по преписката), подхода към входната врата (ет.1), външната входна врата на къщата, стълбището към втория етаж (обитаван от жалбоподателката). Посредством изградената система за видеонаблюдение се обработват лични данни на живущи/собственици в имота и посетители като системата за видеонаблюдение позволява идентификация на физически лица. Не е констатирано системата за видеонаблюдение да позволява лицево разпознаване на физически лица (посредством осъществяване на достъп до база с данни). Не са установени записващи устройства, с които да е свързана системата, не се извършва предаване и запис на моментни снимки и видеокадри от образа на отдалечено устройство (F./C. сървър, e-mail или друго място за съхранение на данни).

В събраната по преписката документация липсват данни за извършване на охрана на физическо/юридическо лице по реда на Закона за частната охранителна дейност.

Установено е, че администраторът е предприел технически и организационни мерки за защита на данните като е поставил парола за отключване на мобилните телефони на Г., достъпът до софтуерното приложение се осъществява след въвеждане на потребителско име и парола. Налична е информационна табела, предупреждаваща за извършването на видеонаблюдение, разположена на входната врата на Г. (ет.1), непосредствено до монтираната видеокамера. Не са предоставени документи (правила, процедура, инструкция, или други), описващи предприетите технически и организационни мерки за защита на личните данни и регламентиращи тяхното обработване чрез изградената система за видеонаблюдение.

Въз основа на тези фактически установявания комисията приела, че жалбата, с която е сезирана е редовна, подадена в срока по чл.38, ал.1 ЗЗЛД и на заседание, проведено на 08.02.2023г., я е обявила за процесуално допустима. С решението си комисията е конституирала страните в производството /жалбоподателят по преписката С. Н. Г. и ответна страна по нея Е. Н. Г./ като им е указано разпределянето на доказателствената тежест и са уведомени за насроченото за 15.06.2023г. заседание за разглеждане на жалбата по същество. По преписката освен това заседание е проведено още едно, като са представени допълнителни становища от страните.

Въз основа на събраните по преписката доказателства комисията е заключила, че е налице незаконосъобразно обработване на лични данни – в нарушение на принципа на чл.6, § 1 и чл.5, § 1, буква „а” от ОРЗД за законосъобразност на обработването, тъй като не е налице съгласие от страна на С. Г. за извършване на

видеонаблюдение в общите части на съсобствения имот. Посочено е, че не са налице условията по буква „б“ (договор), „в“ (законово задължение), „г“ (жизнено важни интереси), „д“ (задача от обществен интерес) и на буква „е“ (наличие на легитимен интерес) по чл.6, § 1 от ОРЗД, в който случай обработването би било законосъобразно и без да е налице съгласието на третото лице.

При така установеното нарушение комисията е приела, че прилагането на принудителна административна мярка – разпореждане за премахване на поставената от жалбоподателя камера за видеонаблюдение, е съответно на тежестта на извършеното нарушение и ще възстанови положението преди извършването му.

Изводите по приложението на материалния закон, направени от административния орган се споделят изцяло от настоящия състав.

Законът за защита на личните данни, както и Регламент 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (ОРЗД), уреждат защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Тяхната основна цел е гарантиране неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Според дадените легални дефиниции на понятията "лични данни" и "обработване" в чл. 4, § 1 и § 2 от Регламента, "лични данни" означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано ("субект на данни"); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице, а "обработване" означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

В настоящия случай е безспорно доказано, че монтираната от жалбоподателя камера за видеонаблюдение позволява извършване на идентификация на физическите лица като обхватът на извършването на видеонаблюдение включва освен всички посетители на жилището на жалбоподателя, така и посетителите на жилището, обитавано от заинтересованата страна. Съответен на тези факти е правният извод на ответника, че посредством изградената система за видеонаблюдение се обработват лични данни на живущи и посетители в жилищата на двата етаж, както и преминаващи физически лица по стълбището на жилищната сграда. Тези лица не са давали съгласие за заснемането им, което представлява обработване на личните им данни.

Това обработване се доказва по делото, че се извършва от жалбоподателя, тъй като същият разполага с възможността чрез монтираната камера за видеонаблюдение да извършва запис на видеокадри, с възможността да преглежда записите в реално време посредством софтуерно приложение, инсталирано на мобилния му телефон и да

съхранява записите чрез възпроизвеждането на данните на други технически носители на информация.

Общият регламент за защита на данните, както и ЗЗЛД поставят като условие за законосъобразното обработване на лични данни съгласието, което субектът на данните е дал. В нормата на член 6, § 1, б. "а" - "е" от ОРЗД се приема, че обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

В случая жалбоподателят навежда доводи за наличие на условията по букви "г" и "е" от чл. 6, § 1 на Регламента, като твърди, че извършва видеонаблюдение единствено с цел лична охрана – на себе си и членовете на семейството му, предвид влошените отношения между съсобствениците в имота, както и за охрана на имуществото му, върху което са извършвани посегателства от съсобственичката и членовете на семейството ѝ.

Безспорно е, че извършваното от жалбоподателя наблюдение на площадката пред жилището му, разположено на първия етаж от жилищната сграда, служи на неговите легитимните интереси за охрана членовете на семейството му, както и на имуществото му. Твърдението за преследване на подобна цел обаче следва да е доказано с наличието на някакъв минимум от факти, за да се приеме, че то има приоритет пред правото на засегнатите от видеонаблюдението лица на неприкосновеност на личния им живот, които не са съгласни да се събират и обработват личните им данни.

Представените от жалбоподателя жалби не обосновават такъв извод – с постановление от 11.09.2020г. на СРП е отказано образуване на досъдебно производство и е прекратена образуваната прокурорска преписка № 21930/2020г. по сигнал на жалбоподателя срещу съсобственичката му К. Г.. Същевременно последната също е подала сигнал до СРП, по който е отказано образуване на досъдебно производство. Множество сигнали до прокуратурата и полицията са подавани и от двете страни, но те не обосновават извод за наличие на посоченото по-горе изключение. Съответно съдът намира, че жалбоподателят не доказва наличието на нито едно от условията по чл. 6, § 1 от Регламента за законосъобразно обработване на лични данни.

Съгласно чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, при подадена до КЗЛД жалба от субект на данни, на когото са нарушени правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по ЗЗЛД, КЗЛД се произнася с решение, като може да приложи мерките по чл. 58, § 2, букви "а" - "з" и "й" от Регламент (ЕС) 2016/679 или по чл. 80, ал. 1, т. 3, 4 и 5 и в допълнение към тези

мерки или вместо тях да наложи административно наказание в съответствие с чл. 83 от Регламент (ЕС) 2016/679, както и по глава девета.

За монтираната от жалбоподателя камера за видеонаблюдение не е постигнато съгласие между собствениците на сградата и с оспореното решение правилно Комисията е приела, че видеонаблюдението се извършва в нарушение на член 6, § 1 от Регламента.

Комисията за защита на личните данни, съобразно правомощията си да прецени дали да наложи само принудителна административна мярка (ПАМ) или ПАМ и глоба е преценила, че към настоящия момент следва да приложи предвидената в чл. 58, § 2, б. "г" от Регламента принудителна административна мярка като е разпоредила на администратора и обработващия лични данни да съобрази операциите по обработване на данни с разпоредбите на Регламент (ЕС) 2016/679 чрез демонтиране на камерата за видеонаблюдение в едномесечен срок от влизане на решението в сила. От обхвата на извършваното видеонаблюдение се установява, че така наложената мярка е в съответствие с целта на закона, която е защита на физическите лица от неправомерно обработване на личните им данни.

Въз основа на горното съдът приема, че оспореният административен акт е законосъобразен – издаден при отсъствие на някое от отменителните основания по чл.146 АПК, съответно подадената срещу него жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото на ответника и заинтересованата страна се следват разноски. Такива се претендират единствено от ответника за юрисконсултско възнаграждение. Същото следва да бъде определено в размер на 100 лева, на основание чл.24 НЗПП вр. чл.37 ЗПП вр. чл.143, ал.3 АПК, с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото. Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Н. Г. срещу Решение № ППН-01-208/2022 от 30.08.2023г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА Е. Н. Г., ЕГН [ЕГН], да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: